

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 16C/69/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123329115
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Ďurianová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2023:6123329115.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen, v konaní pred sudkyňou JUDr. Katarínou Ďurianovou, v spore žalobcu: Union poisťovňa, a.s., IČO: 31322051, so sídlom v Bratislave, Karadžičova č. 10, zastúpeného právnym zástupcom Accent Legal s.r.o., IČO: 47251476, so sídlom v Bratislave, Jakubovo námestie č. 9, v mene ktorého pred súdom koná Mgr. Marianna Hrabovská, LL.M., advokátka a konateľka, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom vo C., A. D. E. XXXX/XX, zastúpenému JUDr. Ľubomírom Ivanom, advokátom so sídlom vo Zvolene, Námestie SNP č. 41, o zaplatenie 12.170,75 € s príslušenstvom a o vzájomnej žalobe o zaplatenie 2.248,40 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 12.170,75 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.369,- € od 07.10.2020 do zaplatenia, spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 6.801,75 € od 18.05.2023 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania o zaplatenie sumy 12.170,75 € s príslušenstvom v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu o výške náhrady trov konania žalobcu.

Súd vzájomnú žalobu žalovaného z a m i e t a.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania o vzájomnej žalobe v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu o výške náhrady trov konania žalobcu o vzájomnej žalobe.

o d ō v o d n e n i e :

1.1 Dňa 22.05.2023 doručil žalobca Okresnému súdu Banská Bystrica ako upomínaciemu súdu (ďalej aj „upomínací súd“) žalobu, ktorou sa voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 12.170,75 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.369,- € od 07.10.2020 do zaplatenia, spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 6.801,75 € od 18.05.2023 do zaplatenia z titulu nároku na náhradu poistného plnenia podľa § 12 ods. 1 písm. e) a g) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 381/2001 Z. z.“).

1.2 Žalobu odôvodnil žalobca tým, že jeho právny predchodca Groupama Biztosító Zrt., sídlo: Erzsébet királyne útja 1/C, 1146 Budapešť, Maďarsko, č. registrácie (IČO): 01-10-041071, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom Groupama poisťovňa a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, IČO: 47236060, sídlo: Miletičova 21, 821 08 Bratislava (ďalej aj „právny predchodca žalobcu“) a žalovaný uzavreli zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zn. Škoda Fabia ev. č. C. XXX F. (ďalej aj „poistené motorové vozidlo“).

Zmluvou o predaji časti podniku zo dňa 01.12.2022 uzavretou s jeho právnym predchodcom ako predávajúcim prešli na žalobcu aj všetky pohľadávky jeho právneho predchodcu vyplývajúce zo zmlúv v oblasti neživotného poistenia, a teda aj pohľadávka voči žalovanému v podobe regresného nároku uplatneného v prejednávacom spore.

1.3 Dňa 11.03.2019 došlo na 239. kilometri cesty č. 1/16 vo Zvolene ku škodovej udalosti evidovanej žalobcom pod číslom 07526457, pri ktorej v príčinnej súvislosti s prevádzkou poisteného motorového vozidla žalovaného zn. Škoda Fabia ev. č. C. XXX F., bola poškodenému spôsobená ťažká ujma na zdraví. K vzniku škodovej udalosti došlo tak, že žalovaný, ktorý viedol poistené motorové vozidlo v smere do centra mesta Zvolen, nedal poškodenému prednosť na prechode pre chodcov, následkom čoho došlo ku kolízii poškodeného s poisteným motorovým vozidlom, pri ktorej poškodený utrpel viaceré zlomeniny a pomliaždenia s dobou liečenia 10-12 týždňov a práceneschopnosťou v trvaní 10-16 týždňov. Žalovaný bol za predmetný skutok právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/142/2019 zo dňa 26.05.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/92/2021 zo dňa 12.10.2021.

1.4 Právny predchodca žalobcu ako poisťovateľ vyplatil v súvislosti s uvedenou škodovou udalosťou viacero poistných plnení v celkovej sume 12.170,75 €, konkrétne: (1) dňa 25.05.2020 sumu 5.369,- € v prospech poškodeného ako „náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia“ (správne náhradu za bolestné - poznámka súdu), (2) dňa 27.08.2021 sumu 5.794,59 € v prospech poškodeného ako „náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia“ (správne náhradu za bolestné - poznámka súdu) v sume 2.634,- € a náhradu ušlej mzdy v sume 3.160,59 €, (3) dňa 22.10.2021 sumu 1.007,16 € v prospech účtu Všeobecnej zdravotnej poisťovne ako náhradu nákladov za zdravotnú starostlivosť poskytnutú poškodenému.

1.5 O vzniku škodovej udalosti sa právny predchodca žalobcu dozvedel až na základe uplatnenia nárokov poškodeného na náhradu škody zo dňa 19.02.2020 doručeného dňa 24.02.2020. Až do doručenia predmetnej výzvy nebol jeho právny predchodca informovaný o žiadnych okolnostiach týkajúcich sa poistnej udalosti. Prílohou listu od poškodeného bolo zároveň uznesenie o začatí trestného stíhania zo dňa 18.04.2019 (v liste nesprávne označené ako uznesenie o vznesení obvinenia). V nadväznosti na uvedené uplatnenie bola žalovanému dňa 05.03.2020 zaslaná výzva na poskytnutie súčinnosti, na ktorú však žalovaný nereagoval a nezaslal vyžiadané doklady.

1.6 Na základe dostupných podkladov bolo pri šetrení poistnej udalosti zistené, že žalovaný porušil viacero zákonných povinností vyplývajúcich zo zákona č. 381/2001 Z. z. a súvisiacich právnych predpisov, a to konkrétne:

(1) povinnosť písomne oznámiť poisťovateľovi vznik poistnej udalosti v lehote do 15 dní od jej vzniku v zmysle § 10 ods. 1 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z.,

(2) povinnosť postupovať podľa pokynov poisťovateľa a povinnosť predložiť v dohodnutej lehote doklady, ktoré si poisťovateľ vyžiada v zmysle § 10 ods. 2 druhá veta zákona č. 381/2001 Z. z., pričom zo strany žalovaného dodnes nedošlo k predloženiu vyžiadaných dokladov,

(3) povinnosť bezodkladne písomne oznámiť poisťovateľovi začatie trestného stíhania a zabezpečiť, aby bol poisťovateľ informovaný o priebehu a výsledkoch trestného konania, ako aj povinnosť oznámiť poisťovateľovi totožnosť právneho zástupcu žalovaného, obe povinnosti v zmysle § 10 ods. 3 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z., pričom voči žalovanému bolo začaté trestné stíhanie už dňa 18.04.2019, o skutočnosti, že v súvislosti s poistnou udalosťou prebieha trestné konanie sa však rozhodol informovať poisťovateľa až listom zo dňa 30.09.2020, ku ktorému nepriložil žiadne prílohy,

(4) povinnosti podľa § 66 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, konkrétne povinnosť ohlásiť dopravnú nehodu policajtovi, povinnosť poskytnúť zranenej osobe prvú pomoc a bezodkladne privolať záchrannú službu, povinnosť urobiť potrebné opatrenia na záchranu tejto osoby, povinnosť zotrvať na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta, ako aj povinnosť zdržať sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrovania dopravnej nehody, najmä premiestnenia vozidiel.

1.7 Podľa žalobcu mu na základe uvedených skutočností vznikol voči žalovanému regresný nárok na náhradu poskytnutého poistného plnenia podľa § 12 ods. 1 písm. e) a g) zákona č. 381/2001 Z. z. Žalobca osobitne zdôraznil, že regresný nárok vyplýva zo zákona a nejedná sa preto o nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy.

1.8 Žalovaný bol na náhradu poskytnutého poistného plnenia opakovane vyzývaný zo strany jeho právneho predchodcu ako aj zo strany jeho právneho zástupcu, predmetný nárok žalobcu však neuhradil. Žalobca k žalobe priložil aj kompletnú komunikáciu týkajúcu sa uplatnených regresných nárokov, súčasťou ktorej je aj list žalovaného zo dňa 30.09.2020, ktorým tento upovedomil jeho právneho predchodcu o vytýčenom termíne hlavného pojednávania, pričom list bol doručený len 7 dní pred vytýčeným termínom hlavného pojednávania a oznámenie bolo zaslané až po uplatnení prvého regresného nároku, pričom v liste absentujú akékoľvek relevantné informácie týkajúce sa vzniknutej škodovej udalosti a k listu neboli priložené ani žiadne prílohy, na základe ktorých by bolo možné považovať oznamovaciu povinnosť žalovaného v zmysle § 10 zákona č. 381/2001 Z. z. za splnenú. Zo strany žalovaného nedošlo k úhrade regresného nároku ani na základe poslednej predžalobnej výzvy zo dňa 05.05.2023. Vzhľadom na potenciálne premlčanie časti uplatňovaného nároku preto žalobca nemá inú možnosť ako pristúpiť k vymáhaniu svojej pohľadávky cestou súdu. Vzhľadom na omeškanie žalovaného si voči nemu uplatňuje aj nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške, a to (1) zo sumy 5.369,- € od 07.10.2020 do zaplataenia (začiatok omeškania plynie podľa žalobcu odo dňa doručenia odpovede právneho zástupcu žalovaného na predžalobnú výzvu, nakoľko žalovaný mal v čase zaslanie tejto odpovede preukázateľne vedomosť o existencii nároku žalobcu) a (2) zo sumy 6.801,75 € od 18.05.2023 do zaplataenia (začiatok omeškania plynie podľa žalobcu odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na zaplataenie v zmysle poslednej predžalobnej výzvy zo dňa 05.05.2023, ktorá bola žalovanému doručená dňa 10.05.2023).

1.9 Na základe uvedeného sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplataenia sumy 12.170,75 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.369,- € od 07.10.2020 do zaplataenia, spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 6.801,75 € od 18.05.2023 do zaplataenia a náhrady trov konania.

2.1 Upomínací súd žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel platobným rozkazom č.k. 37Up/973/2023-72 zo dňa 21.06.2023. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odpor zo dňa 07.07.2023 (č.l. 81-82 spisu) s odôvodnením vo veci samej.

2.2 Žalovaný v odpore uviedol, že uplatnený nárok považuje za nedôvodný, preto navrhol žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť. Žalovaný v podrobnostiach argumentoval, že:

(1) je pravda, že bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví z nebanlivosti, pri ktorom bola spôsobená škoda na zdraví poškodenému. Je však tiež pravdou, že o tomto skutku nemal vedomosť až do momentu, kým mu nebolo vznesené obvinenie (uznesením zo dňa 18.04.2019), pričom túto skutočnosť (vznesenie obvinenia) žalobcovi bezodkladne avizoval, súčasne avizoval, že popiera svoju vinu a nežiadal žalobcu o poskytnutie poistného plnenia poškodenému skôr, ako bude ukončené trestné konanie, v ktorom sa aktívne bránil a kde o jeho vine definitívne rozhodol až odvolací súd.

(2) pokiaľ ide o neohlásenie spôsobenej dopravnej nehody, žalobcovi je dobre známe, že o jej spôsobení nemal vedomosť a bol presvedčený o tom, že žiadnu nehodu nezavinil. Ani samotné okamžité ohlásenie dopravnej nehody bezprostredne po jej vzniku by však nemalo žiadny vplyv na nároky poškodeného, keďže tomuto podľa zistení v trestnom konaní bola bez meškania poskytnutá zdravotná starostlivosť, preto táto skutočnosť ani nemá žiadny vplyv na výšku plnenia poskytnutého žalobcom. Napriek bezodkladnému nahláseniu vznesenia obvinenia, žalobca až do októbra 2020 neprejavil záujem o trestné konanie, nedoručoval mu tvrdenú žiadosť zo dňa 05.03.2020, ale bola mu doručená až výzva zo dňa 25.09.2020, na ktorú reagoval prostredníctvom svojho právneho zástupcu podľa tvrdenia žalobcu v žalobe a následne prostredníctvom právneho zástupcovi poskytoval v komunikácii právnych zástupcov informácie o vedenom trestnom konaní, avšak žiadne pokyny na postup v trestnom konaní mu davané neboli.

(3) poukázal na to, že žalobca ho výzvou zo dňa 25.09.2020 žiadal o regres poskytnutého poistného plnenia, avšak už vtedy a následne aj neskôr uvádzal, že dôvodmi sú vedenie vozidla pod vplyvom alkoholu (k čomu nedošlo) a útek z miesta nehody. Z týchto dôvodov je zrejmé, že žalobca mu neoznámene vedenia trestného konania, či spôsobenia nehody nikdy nevytýkal, keďže o tejto skutočnosti odo mňa mal vedomosť, tiež nemal potrebu dávať mu pokyny ako postupovať v trestnom konaní. Z jeho strany teda ku žiadnym porušeniam povinností nedošlo, avšak rozhodne platí, že jeho konanie potom, čo došlo k judikovanej kolízii s poškodeným, žiadnym spôsobom neovplyvnilo výšku vyplateného poistného plnenia.

(4) naopak žalobca neposkytol poistné plnenie Sociálnej poisťovni a ani G. C. H., pričom Sociálna poisťovňa ho listom zo dňa 20.12.2021 požiadala o uhradenie sumy 2.248,40 €. Žiadosťou zo dňa

29.12.2021 žiadal žalobcu o poskytnutie poistného plnenia a zlikvidovanie predmetnej škody, pričom tejto výzve vyhovené nebolo. Sociálna poisťovňa začala dňa 14.01.2022 svoju pohľadávku vymáhať, pričom siahla na jeho majetok. Dňa 20.01.2022 sumu 2.248,40 € Sociálnej poisťovni uhradil, aby tak predišiel väčším škodám na svojom majetku. Z uvedeného dôvodu mu vznikol voči žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 2.248,40 €, keďže si nespínil svoju povinnosť z uzatvorenej poistnej zmluvy, a teda poskytnúť Sociálnej poisťovni poistné plnenie. Na základe uvedeného sa voči žalobcovi domáhal zaplatenia sumy 2.248,40 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.248,40 € od 01.04.2022 do zaplatenia.

2.3 Žalobca v replike zo dňa 17.07.2023 (č.l. 102-104 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že:

(1) podaný odpor žalovaného nepovažuje za riadne odôvodnený, preto navrhol jeho odmietnutie podľa § 12 ods. 1 písm. d) zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní,

(2) vzhľadom na obsah vyjadrenia žalovaného v odpore nie je sporné, že žalovaný bol právoplatne odsúdený za trestný čin ublíženia na zdraví spáchaný závažnejším spôsobom konania v zmysle § 157 ods. 1 a ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona,

(3) argumentáciu žalovaného, v zmysle ktorej údajne „nemal žiadnu vedomosť o spôsobení dopravnej nehody“ a „žalobcovi bezodkladne avizoval skutočnosti týkajúce sa vznesenia obvinenia“, považuje za výrazný odklon od objektívnej reality, ktorá bola preukázaná nie len v trestnom konaní, ale aj listinnými dôkazmi predloženými žalobcom,

(4) v prvom rade ide o obzvlášť zavádzajúce tvrdenie žalovaného, v zmysle ktorého mal žalobcovi „bezodkladne oznámiť“, že mu bolo vznesené obvinenie v predmetnej trestnej veci. Ako sám žalovaný uvádza, obvinenie v trestnej veci mu bolo vznesené uznesením zo dňa 18.04.2019, túto skutočnosť sa však preukázateľne rozhodol oznámiť poisťovateľovi až listom zo dňa 30.09.2020, ktorý bol poisťovateľovi doručený dňa 05.10.2020. Predmetný list tvorí prílohu žaloby. Právny poriadok neobsahuje zákonnú definíciu pojmu bezodkladne, v zmysle súdnej praxe ide o lehotu 5 až 7 dní. Medzi momentom, kedy sa žalovaný dozvedel o vznesení obvinenia a momentom oznámenia tejto skutočnosti poisťovateľovi uplynulo viac ako 17 mesiacov, pričom žalovaný sa vo svojom odpore ani nepokúsil tento časový úsek odôvodniť. Žalobca preto dôrazne poprel tvrdenie žalovaného o bezodkladnom oznámení vzniku poistnej udalosti žalovaným. Samotný zákon č. 381/2001 Z. z. ukladá poistenému, resp. poistníkovi povinnosť oznámiť vznik poistnej udalosti v lehote 15 dní od jej vzniku a nepoužíva pojem „bezodkladne“, uvedené tvrdenie žalovaného je preto absolútne irelevantné vo vzťahu k dôvodom vzniku žalobcom uplatneného nároku.

(5) za zavádzajúce považoval aj tvrdenie žalovaného, v zmysle ktorého „nežiadal žalobkyňu o poskytnutie poistného plnenia“. Povinnosť poisťovateľa poskytnúť poškodenému poistné plnenie nie je závislá od akéhokoľvek prejavu vôle poistníka, resp. poisteného a vyplýva priamo zo zákona č. 381/2001 Z. z. Prvé poistné plnenie bolo poisťovateľom vyplatené viac ako 1 rok po vzniku dopravnej nehody a ďalšie poistné plnenia boli vyplatené až po vydaní prvostupňového odsudzujúceho rozsudku v predmetnej trestnej veci. Akýkoľvek prejav vôle žalovaného týkajúci sa vyplatenia poistných plnení poisťovateľom je preto rovnako irelevantný.

(6) vo vzťahu k tvrdeniu žalovaného, že jeho útek z miesta nehody nemal žiaden vplyv na nároky poškodeného, ktorému bola bezodkladne poskytnutá zdravotná starostlivosť poukázal na § 66 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, ktoré explicitne zakotvuje povinnosti každého účastníka dopravnej nehody. Skutočnosť, že na mieste vzniku dopravnej nehody boli prítomné osoby, ktoré včas privolali záchranné zložky spôsobilé poskytnúť poškodenému adekvátnu zdravotnú starostlivosť, žiadnym spôsobom nesupluje splnenie povinností žalovaného ako účastníka dopravnej nehody. Uvedené vyjadrenie žalovaného objektívnym spôsobom vykresľuje postoj žalovaného k plneniu jeho zákonných povinností.

(7) presvedčenie žalovaného, že nespôsobil dopravnú nehodu a že nespáchal trestný čin ublíženia na zdraví bolo dostatočným spôsobom vyvrátené právoplatnými súdnymi rozhodnutiami vydanými v trestnej veci, žalobca preto nepovažuje za potrebné sa bližšie vyjadrovať k tomuto tvrdeniu žalovaného, ktoré nemá žiaden vplyv na vznik a existenciu nároku žalobcu.

(8) prílohu žaloby tvorí aj výzva žalobcu k poskytnutiu súčinnosti, na túto výzvu však žalovaný žiadnym spôsobom nereagoval a nezaslal žalobcovi vyžiadané doklady. Medzi vznesením obvinenia žalovanému a zaslaním výzvy k súčinnosti uplynul takmer rok, pričom žalovaný počas tejto doby žalobcu žiadnym spôsobom nekontaktoval a neinformoval ho ani o vzniku poistnej udalosti a ani o skutočnostiach týkajúcich sa prebiehajúceho trestného stíhania. O vzniku poistnej udalosti sa žalobca dozvedel až na

základe listu poškodeného doručeného dňa 24.02.2020, ktorý tvorí prílohu žaloby. K tejto podstatnej skutočnosti sa žalovaný účelovo opomína vyjadriť vo svojom odpore.

(9) o prebiehajúcim trestnom konaní sa od žalovaného dozvedel až z listu doručeného dňa 05.10.2020, pričom sám žalovaný v tomto liste uvádza „rozhodnutie súdu a ostatné doklady predložím až po skončení vyšetrovania.“ Žalobcovi preto nie je zrejmé, aké pokyny žalovaný očakával bez poskytnutia relevantnej dokumentácie, navyše pri doručení vágneho oznámenia bez uvedenia akejkoľvek podstatnej informácie len 7 dní pred vytyčeným termínom hlavného pojednávania. Aj v zmysle § 10 ods. 3 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. je poistený povinný oznámiť začatie trestného stíhania bez zbytočného odkladu. V čase, kedy žalovaný doručil žalobcovi predmetný list, t.j. dňa 05.10.2020, bolo vyšetrovanie skončené po dobu takmer jedného roka, nakoľko obžaloba podaná na žalovaného je datovaná dňa 12.11.2019. S rozhodnutím žalovaného neposkytnúť poisťovateľovi riadne a včas akékoľvek relevantné informácie, či doklady však zákon spája sankciu v podobe regresného nároku, s ktorou žalovaný mal, resp. mohol byť uzročený. Na základe uvedených skutočností žalobca dôrazne popiera aj tvrdenie žalovaného, v zmysle ktorého mal mať od žalovaného vedomosť o vedení trestného konania a nemal potrebu dávať žalovanému pokyny k postupu v trestnom konaní.

(10) je pravda, že si pôvodne uplatňoval voči žalovanému regresný nárok aj z dôvodu podľa § 12 ods. 1 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z., pričom závery uvedené v odsudzujúcom rozsudku nasvedčujú skutočnosti, že žalovaný mohol byť v čase vzniku poistnej udalosti pod vplyvom alkoholu. V tejto súvislosti žalobca poukazuje napríklad na závery MUDr. Vongreja, znalca v odbore zdravotníctvo a farmácia, ktorý u žalovaného zistil habituálny návykový alkoholizmus, ako aj na pozitívne výsledky dychovej skúšky, ktorej bol žalovaný podrobený po vypátraní jeho motorového vozidla políciou. Nakoľko však žalovaný z miesta vzniku dopravnej nehody preukázateľne ušiel a polícii sa ho podarilo vypátrať až s odstupom niekoľkých hodín od vzniku dopravnej nehody, nebolo možné podrobiť žalovaného dychovej skúške bezprostredne po vzniku poistnej udalosti. Uvedený rozpor bol následne odstránený a žalobca tento regresný dôvod neuvádza ani v poslednej predžalobnej výzve zo dňa 05.05.2023 a ani v žalobnom návrhu.

(11) žalovaný v závere svojho odporu uvádza, že z jeho strany „ku žiadnym porušeniam povinností nedošlo“ a zároveň, že jeho konanie po dopravnej nehode „žiadnym spôsobom neovplyvnilo výšku poskytnutého poistného plnenia.“ Závažné porušenie viacerých zákonných povinností zo strany žalovaného považuje žalobca za dostatočne preukázané, uvedené tvrdenie žalovaného preto žalobca opätovne popiera. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že jeho konanie, resp. nekonanie po vzniku dopravnej nehody žiadnym spôsobom neovplyvnilo výšku poskytnutého poistného plnenia, dovoľuje si žalobca opätovne odkázať ustálenú rozhodovaciu prax týkajúcu sa predmetnej problematiky, keď podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/257/2009 zo dňa 14.03.2011 „účelom ustanovenia § 12 ods. 2 písm. g) zákona č. 381/2001 Z. z. nie je len to, aby poistený nahradil poisťovateľovi (celkom alebo sčasti) poistné plnenie poskytnuté za poisteného poškodenému, uvedené ustanovenie má zároveň viesť poisteného (poistených) k riadnemu plneniu jeho (ich) povinností vyplývajúcich z právneho vzťahu poistenia, vrátane oznamovacej povinnosti, náhrada, na ktorú má v takom prípade poisťovateľ právo, vyjadruje aj určitý majetkový postih poisteného za to, že nesplnil svoju povinnosť uloženú v § 10 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., keď v tomto zmysle je uplatnenie práva poisťovateľa na náhradu poistného plnenia podľa § 12 ods. 2 písm. g) zákona č. 381/2001 Z. z. opodstatnené a nepriečiace sa dobrým mravom aj v prípade, že poisťovateľ získal postačujúce údaje potrebné pre poskytnutie poistného plnenia (už) z oznámenia poškodeného alebo zo záznamu o vyšetrení dopravnej nehody, teda aj v prípade, že nesplnenie oznamovacej povinnosti poisteným nevedlo k podstatnejšiemu sťaženiu činnosti poisťovateľa pri poskytovaní poistného plnenia poškodenému“. V citovanom rozhodnutí sa pritom jedná len o porušenie povinnosti písomne oznámiť poisťovateľovi vznik poistnej udalosti v zákonnej lehote, v prípade žalovaného však ide o súbeh viacerých porušení, mimo iné aj o útek z miesta nehody. Snaha žalovaného akýmkoľvek spôsobom bagatelizovať zanedbanie jeho povinností preto podľa názoru žalobcu nie je na mieste.

(12) v zmysle § 15 ods. 4 písm. b) zákona č. 307/2016 Z. z. sa počas konania na vzájomnú žalobu neprihliada, žalobca preto domnelý nárok žalovaného nepovažuje za uplatnený v súlade s príslušnými ustanoveniami platného právneho poriadku a nebude sa k nemu podrobnejšie vyjadrovať. Pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností si však žalobca dovoľuje uviesť, že žalovaný svoj fiktívny nárok žiadnym relevantným spôsobom neodôvodňuje. Jeho právny predchodca ako aj samotný žalobca postupovali pri posudzovaní uplatnených nárokov a pri vyplácaní jednotlivých poistných plnení výlučne v intenciách zákona č. 381/2001 Z. z. Žalovaný rovnako nezdôvodňuje ani uplatnenie úrokov z omeškania od 01.04.2022, žalobca však v celom rozsahu popiera aj dôvodnosť vzniku či existencie akéhokoľvek príslušenstva domnelého nároku žalovaného.

2.4 Dňa 17.07.2023 bol spor z upomínacieho súdu postúpený na tunajší súd z účelom pokračovania v konaní o podanej žalobe žalobcu.

2.5 Žalovaný v duplike zo dňa 21.08.2023 (č.l. 125 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že:

(1) na odmietnutie odporu nie je dôvod, keďže je vecne odôvodnený a včas podaný oprávnenou osobou, (2) pokiaľ ide o oznámenie o vznesení obvinenia, už dňa 13.12.2019 zaslal právnenému predchodcovi oznámenie o predpokladanej škodovej udalosti, kde uviedol deň tvrdenej kolízie, ako aj skutočnosť, že na jeho vozidle neboli žiadne stopy a postoj k veci, pričom na toto jeho oznámenie právny predchodca žalobcu žiadnym spôsobom nereagoval a nežiadal žiadne doplnenie tohto oznámenia. Žalobca a jej právny predchodca mali zrejme prístup do informačného systému, v ktorom sa predmetná kolízia zrejme evidovala,

(3) pokiaľ ide o jeho nevedomosť o kolízii jeho vozidla s poškodeným poukázal aj na rozhodnutie Krajského dopravného inšpektorátu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici zo dňa 10.05.2019, ktorý rozhodol o zrušení rozhodnutia o zadržaní jeho vodičského preukazu, pričom následne mu vodičský preukaz zadržaný nebol, čo ho utvrdilo v presvedčení, že žiadnu kolíziu s poškodeným nemal,

(4) ohradil sa voči tvrdeniu žalobcu, že ušiel z miesta dopravnej nehody, keďže nikam neutekal, o kolízii s poškodeným nemal vedomosť a plynule pokračoval do miesta výkonu práce,

(5) pokiaľ ide o tvrdenú výzvu žalobcu na poskytnutie súčinnosti, o tejto nemá žiadnu vedomosť, uviedol to aj v podanom odpore, pričom žalobca na túto argumentáciu žiadnym spôsobom nereagoval,

(6) keďže žalobca sa k jeho vzájomnej žalobe žiadnym spôsobom nevyjadril, nárok uplatnený vzájomnou žalobou považoval za nesporný.

2.6 Žalobca vo vyjadrení zo dňa 10.11.2023 (č.l. 142-144 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že:

(1) pokiaľ žalovaný uviedol, že dňa 13.12.2019 zaslal jeho právnenému predchodcovi oznámenie o predpokladanej škodovej udalosti s cieľom preukázať, že z jeho strany došlo k splneniu oznamovacej povinnosti, z tejto skutočnosti podľa názoru žalobcu vyplýva, že napriek vedomosti o vzniku poistnej udalosti, túto skutočnosť žalovaný neoznámil a už vôbec nie v zákonnej pätnásťdňovej lehote. Žalovaný v oznámení výslovne uviedol, že vedomosť o vzniku poistnej udalosti mal už dňa 11.03.2019, t.j. v deň vzniku poistnej udalosti. Napriek uvedenej skutočnosti však oznámenie zaslal až dňa 16.12.2019 (dátum odoslania vyplýva z priloženého podacieho hárku) a v oznámení uvádza vedome nepravdivé tvrdenia, pričom opomína uviesť akékoľvek relevantné informácie týkajúce sa žalovaným zavinenej dopravnej nehody. Žalovaný

zmeškal zákonnú lehotu na oznámenie vzniku poistnej udalosti, a to na základe svojvoľného konania a bez relevantného dôvodu, ktorý by žalobca mohol vyhodnotiť ako dôvod hodný osobitného zreteľa. Aj keď zákon č. 381/2001 Z. z. zakotvuje len povinnosť písomne oznámiť poisťovateľovi vznik škodovej udalosti bez bližšej konkretizácie náležitostí takéhoto oznámenia, rozsah podstatných náležitostí vyplýva zo samotnej povahy veci. Za účelom uvedenia všetkých podstatných náležitostí písomného oznámenia o vzniku poistnej udalosti má poisťovateľ na svojom webovom sídle zverejnené aj tlačivo pre oznámenie škodovej udalosti, ktorého cieľom je naviesť poisteného, resp. poistníka k správnenému a kompletnému oznámeniu o vzniku poistnej udalosti. Žalovaný vo svojom oznámení uvádza len, že mu bolo oznámené, že spôsobil dopravnú nehodu, dokonca neuvádza ani kde, kedy a komu bola škoda spôsobená, pričom vzápätí hneď druhou vetou dodáva, že si nie je vedomý spôsobenia akejkoľvek škody. Zo samotného oznámenia bez uvedenia bližších, dnes už známych informácií, nevyplýva ani to, že k dopravnej nehode malo dôjsť dňa 11.03.2019, t.j. v deň, kedy bol údajne vznik poistnej udalosti žalovanému oznámený bližšie nekonkretizovanou osobou. Oznámenie je preto rozporuplné a absentujú v ňom akékoľvek relevantné informácie, na základe ktorých by poisťovateľ mohol pristúpiť k šetreniu a následnej likvidácii poistnej udalosti. Žalovaný v oznámení zároveň uviedol vedome nepravdivé tvrdenie, podľa ktorého na jeho motorovom vozidle neboli žiadne stopy. Toto tvrdenie bolo opakovane vyvrátené v prípravnom konaní, ako aj v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 3T/142/2019. Po úteku z miesta nehody sa motorové vozidlo žalovaného podarilo vypátrať práve z dôvodu, že na vozidle boli stopy korešpondujúce so zrážkou s poškodeným, konkrétne išlo o škrabance na prednej kapote a na prednom pravom nárazníku, ktoré boli obhliadajúcim príslušníkom PZ fotograficky zdokumentované. Žalovaný tak vo svojom písomnom oznámení vedome zavádza poisťovateľa ohľadom poškodenia poisteného motorového vozidla.

(2) nie je zrejmé, čo sa žalovaný snaží preukázať priloženým rozhodnutím KR PZ v Banskej Bystrici zo dňa 10.05.2019. Z uvedeného rozhodnutia vyplýva skutočnosť, že žalovanému bol zadržaný vodičský preukaz, avšak nakoľko prvostupňový orgán náležite neodôvodnil rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu, do spisu, resp. do konania nezaobstaral listinné dôkazy (ktoré sú súčasťou vyšetrovacieho spisu z prípravného konania) a vo výroku rozhodnutia uviedol nesprávne číslo zadržaného vodičského preukazu, bol odvolací orgán nútený prvostupňové rozhodnutie zrušiť. Podstatná skutočnosť, ktorá z predloženého rozhodnutia vyplýva je, že v čase vydania tohto rozhodnutia bol žalovaný dôvodne podozrivý z porušenia povinností ustanovených zákonom č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Táto skutočnosť nadväzuje na obvinenie, ktoré bolo žalovanému vznesené dňa 18.04.2019 a opätovne preukazuje len svojvoľné rozhodnutie žalovaného neinformovať žalobcu nie len o vzniku poistnej udalosti, ale ani o skutočnostiach v zmysle § 10 ods. 3 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z.

(3) čo sa týka výhrad žalovaného k tvrdeniam žalobcu, že z miesta nehody ušiel, predmetné tvrdenie žalobcu je priamo podložené závermi trestného konania, akékoľvek výhrady žalovaného v tomto smere sú preto bezpredmetné. Nakoľko sa žalovaný aj naďalej pokúša zavádzať súd a tvrdiť, že o vzniku poistnej udalosti nemal žiadnu vedomosť, pričom opomína uviesť, kedy sa mal o dopravnej nehode dozvedieť, považuje žalobca za dôležité toto tvrdenie žalovaného vyvrátiť. Za týmto účelom poukazuje žalobca na závery prvostupňového a odvolacieho súdu uvedené v odsudzujúcom rozsudku, ako aj v uznesení o zamietnutí

odvolania. Žalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal inak ako v prípravnom konaní v postavení obvineného, kedy na výsluchu dňa 10.05.2019 za prítomnosti svojho obhajcu vypovedal, že: „iný vodič ho pri budove spoločnosti I. zastavil a povedal mu, že zachytil chodca. Následne sa s vozidlom chcel otočiť a vrátiť, ale nemal kde, a preto sa otočil až na diaľničnom nadjazde pri obci F. a vrátil sa späť ku konkrétnemu priechodu, na mieste po príchode už nevidel žiadne osoby, preto tam nezotrval a odišiel do práce do mäsokombinátu“. V zmysle výpovede samotného žalovaného v prípravnom konaní sa žalovaný o tom, že spôsobil dopravnú nehodu, dozvedel už dňa 11.03.2019, napriek uvedenej skutočnosti však poisťovateľovi vznik poistnej udalosti neoznámil. Žalovaný rovnako nepovažoval za potrebné oznámiť poisťovateľovi ani skutočnosti týkajúce sa jeho trestného stíhania, priebehu prípravného konania a ani priebehu trestného konania. O termíne hlavného pojednávania žalovaný preukázateľne informoval poisťovateľa len 7 dní pred jeho vytyčeným termínom, a to opätovne bez uvedenia akýchkoľvek relevantných informácií. Túto skutočnosť žalovaný navyše vôbec nepopiera, žalobca ju preto považuje za nespornú.

(4) pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že nemá vedomosť o žiadosti poisťovateľa na predloženie dokladov, toto svoje tvrdenie žalovaný žiadnym spôsobom nepreukazuje. Žalobca nepovažoval za podstatné na toto tvrdenie reagovať, a to predovšetkým s poukazom na skutočnosť, že všetky dôvody, na základe ktorých si žalobca uplatňuje regresný nárok, boli v konaní riadne preukázané. Žiadosť bola žalovanému zaslaná obyčajnou poštou po tom, ako sa poisťovateľ od poškodeného dozvedel o vzniku poistnej udalosti. Žalobca osobitne zdôrazňuje, že táto žiadosť bola žalovanému zaslaná takmer rok po vzniku poistnej udalosti, takže preukázanie jej doručenia žiadnym spôsobom neovplyvňuje splnenie, resp. v tomto prípade porušenie zákonných povinností zo strany žalovaného.

(5) žalovaný sa nie len v odpore, ale aj vo svojom vyjadrení zo dňa 21.08.2023 opomína vyjadriť k viacerým kľúčovým skutočnostiam, ktoré uvádza žalobca. Konkrétne žalovaný žiadnym spôsobom nerozporuje skutočnosť, že poisťovateľa bezodkladne neinformoval o vznesení obvinenia a že o trestnom konaní sa poisťovateľa rozhodol informovať až listom zo dňa 05.10.2020, obe skutočnosti preto žalobca považuje za nesporné.

(6) pokiaľ ide o nárok žalovaného na zaplatenie sumy 2.248,- € uplatnený vzájomnou žalobou, tento nárok rozporoval už vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 14.07.2023. Žalovaný dodnes žiadnym spôsobom nezdôvodnil, na základe čoho si voči žalobcovi uplatňuje nárok na zaplatenie úrokov z omeškania od 01.04.2022, vzájomná žaloba je preto čo do uplatneného príslušenstva nezrozumiteľná a spôsobilá na zamietnutie. Istinu uplatnenú vzájomnou žalobou žalovaný označuje za nárok, ktorý mu mal vzniknúť údajným porušením povinnosti poisťovateľa vyplývajúcej z uzatvorenej poistnej zmluvy, konkrétne z titulu nevyplatenia poistného plnenia Sociálnej poisťovni. Predmetný nárok si Sociálna poisťovňa uplatnila v adhéznom konaní a bol jej v plnej výške priznaný odsudzujúcim rozsudkom, pričom sa jedná o nárok, ktorý si Sociálna poisťovňa uplatnila priamo voči žalovanému v súdnom konaní, v ktorom žalovaný nebol schopný poskytnúť žalobcovi potrebnú súčinnosť. Žalobca poukazuje predovšetkým na § 5 ods. 2 písm. c) zákona č. 381/2001 Z. z. a článok 11 ods. 6 písm. c) všeobecných poistných podmienok, v zmysle ktorých „ak poistná zmluva neustanovuje inak, poisťovateľ je oprávnený plnenie sčasti alebo úplne odmietnuť, ak poistený neposkytne poisťovateľovi potrebnú súčinnosť v súdnom konaní“. Žalobca poukazuje aj na komentár k citovanému zákonnému ustanoveniu, v zmysle

ktorého „rozsah oprávnenia poisťovateľa, t.j. či plnenie celkom alebo sčasti zamietne, bude závisieť od posúdenia závažnosti okolností daného prípadu. Odmietnutie plnenia bude poisťovateľ využívať len celkom výnimočne v prípadoch evidentného zlého úmyslu poisteného. V takom prípade poisťovateľ nie je povinný skúmať, či konanie poisteného spôsobilo prietahy pri prešetrovaní poisťovateľa alebo malo za následok neúplné uspokojenie nárokov poškodeného“. Pri odmietnutí vyplatiť za žalovaného v poradí už štvrtý uplatnený nárok postupoval výlučne v intenciách zákona č. 381/2001 Z. z. a v súlade so Všeobecnými poisťovacími podmienkami. Žalovaný neposkytoval v trestnom konaní žalobcovi potrebnú súčinnosť. Žalovaný zároveň preukázateľne zavádzal poisťovateľa a uvádzal vedome nepravdivé tvrdenia, ako príklad žalobca uvádza tvrdenie žalovaného, v zmysle ktorého na poistenom motorovom vozidle nemali byť žiadne stopy po zrážke s poškodeným. Evidentný nepoctivý zámer žalovaného preto žalobca, resp. jeho právny predchodca sankcionoval odmietnutím vyplatenia ďalšieho poisťového plnenia za žalovaného. Napriek spôsobu, akým žalovaný postupoval po spôsobení dopravnej nehody, vyplatil za žalovaného viaceré poisťové plnenia v úhrnej sume 12.170,75 €. V prípade, ak by za žalovaného vyplatil aj poisťové plnenie Sociálnej poisťovni, toto plnenie by obratom spätne vymáhal vo forme regresného nároku, rovnako ako ostatné poskytnuté plnenia. Na základe uvedených skutočností preto žalobca v celom rozsahu popiera nárok žalovaného uplatnený vzájomnou žalobou, čo do dôvodu a výšky, nakoľko ho považuje za neodôvodnený a uplatnený bez právneho titulu. Z uvedeného dôvodu žalobca žiada, aby súd vzájomnú žalobu v celom rozsahu zamietol a jeho žalobe v celom rozsahu vyhovel.

2.7 Vyjadrenie žalobcu doručil súd právnomu zástupcovi žalovaného dňa 28.11.2023 (č.l. 149 spisu) na vedomie.

3. Súd prejednal spor na pojednávaní dňa 05.12.2023 v prítomnosti právneho zástupcu žalobcu a právneho zástupcu žalovaného, pričom zástupcovia strán boli na pojednávanie predvolaní riadne a včas.

4.1 Podľa § 12 ods. 1 písm. e) zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ má proti poistníkovi nárok na náhradu poisťového plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak porušil povinnosť ohlásiť dopravnú nehodu podľa osobitného predpisu, ktorá je poisťovou udalosťou.

4.2 Podľa § 66 ods. 2 písm. a) až f) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu dopravnej nehody, účastník dopravnej nehody je povinný (a) ohlásiť dopravnú nehodu policajtom, (b) poskytnúť podľa svojich schopností a možností zranenej osobe prvú pomoc a bezodkladne privolať záchrannú zdravotnú službu, (c) urobiť potrebné opatrenia na záchranu osoby alebo majetku ohrozeného dopravnou nehodou, (d) zotrvať na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne vrátiť po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlášení dopravnej nehody, (e) zdržať sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrenia dopravnej nehody, najmä premiestnenia vozidiel, (f) urobiť vhodné opatrenia, aby nebola ohrozená bezpečnosť cestnej premávky na mieste dopravnej nehody.

4.3 Podľa § 12 ods. 1 písm. g) zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ má proti poistníkovi nárok na náhradu poisťového plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak spôsobil škodu motorovým vozidlom a bez dôvodov hodných osobitného zreteľa porušil povinnosti podľa § 10 ods. 1 až 4.

4.4 Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., poistený je povinný písomne oznámiť poisťovateľovi vznik škodovej udalosti (a) do 15 dní po jej vzniku, ak vznikla na území Slovenskej republiky, (b) do 30 dní po jej vzniku, ak vznikla mimo územia Slovenskej republiky.

4.5 Podľa § 10 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z., vo všeobecných poisťovacích podmienkach možno určiť prípady, keď možno lehoty podľa odseku 1 primerane predĺžiť. Po oznámení škodovej udalosti je poistený povinný postupovať podľa pokynov poisťovateľa a predložiť v dohodnutej lehote doklady, ktoré si poisťovateľ vyžiada.

4.6 Podľa § 10 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z. z., poistený je povinný bez zbytočného odkladu poisťovateľovi písomne oznámiť, že (a) bol proti nemu uplatnený nárok na náhradu škody a vyjadriť sa k požadovanej náhrade a jej výške, (b) v súvislosti so škodovou udalosťou sa začalo trestné stíhanie

alebo konanie o priestupku a zabezpečiť, aby bol poisťovateľ informovaný o ich priebehu a výsledkoch; ak má poistený právneho zástupcu, je povinný oznámiť poisťovateľovi jeho meno, priezvisko a trvalý pobyt alebo jeho obchodné meno a sídlo, (c) právo na náhradu škody bolo riadne uplatnené; v takomto prípade je poistený povinný postupovať podľa pokynov poisťovateľa.

4.7 Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

4.8 Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

5.1 Súd pri rozhodovaní vychádzal zo (i) skutkových tvrdení žalobcu, ktoré neboli žalovaným účinne popreté a v zmysle § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) sa tak považujú za nesporné a (ii) z listinných dôkazov predložených stranami, ktoré vykonal na pojednávaní podľa § 204 ods. 1 CSP. Na základe týchto skutočností súd ustálil skutkový stav tak, že:

(1) žalovaný mal u právneho predchodcu žalobcu uzavreté poistenie svojej zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zn. Škoda Fabia ev. č. C. (poistná zmluva č. 9300491447 zo dňa 07.07.2017) so začiatkom poistenia od 08.07.2017 na dobu neurčitú,

(2) dňa 11.03.2019 spôsobil žalovaný poisteným vozidlom dopravnú nehodu, pri ktorej nedal prednosť na prechode pre chodcov poškodenému (J. K.) a spôsobil mu poškodenie zdravia (ťažkú ujmu na zdraví) s dobou liečenia 10 až 12 týždňov a práceneschopnosťou v trvaní 10 až 16 týždňov,

(3) rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 3T/142/2019-184 zo dňa 26.05.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/92/2021 zo dňa 12.10.2021 bol žalovaný uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 11.03.2019;

(4) uznesením zo dňa 18.04.2019 začal vyšetrovateľ trestné stíhanie a vzniesol žalovanému obvinenie z prečinu ublíženia na zdraví v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 11.03.2019;

(5) listom zo dňa 13.12.2019, ktorý odovzdal na poštovú prepravu dňa 16.12.2019 ako doporučený list adresovaný právnenmu predchodcovi žalobcu, oznámil žalobca, že „dňa 11.03.2019 mu bolo oznámené, že svojim osobným motorovým vozidlom ev. č. C. spôsobil dopravnú nehodu, je si vedomý, že žiadnu nehodu nespôsobil, na jeho vozidle nie sú žiadne stopy“ s tým, že „rozhodnutie súdu a ostatné doklady predloží až po ukončení vyšetrovania“,

(6) dňa 24.02.2020 doručil poškodený právnenmu predchodcovi žalobcu uplatnenie nárokov na náhradu škody, ktorá mu vznikla v dôsledku dopravnej nehody zo dňa 11.03.2019,

(7) dňa 05.10.2020 doručil žalovaný právnenmu predchodcovi žalobcu list zo dňa 30.09.2020, ktorým oznámil, že dňa 12.10.2020 sa uskutočnil hlavné pojednávanie „k údajnej škodovej udalosti, že svojim osobným motorovým vozidlom ev. č. C. spôsobil dopravnú nehodu, je si vedomý, že žiadnu nehodu nespôsobil, na jeho vozidle nie sú žiadne stopy“ s tým, že „rozhodnutie súdu a ostatné doklady predloží až po ukončení vyšetrovania“,

(8) dňa 25.05.2020 poukázal žalobca poškodenému sumu 5.369,- € z titulu bolestného (v žalobe nesprávne sťaženie spoločenského uplatnenia),

(9) dňa 27.08.2021 poukázal žalobca poškodenému sumu 5.794,59 € z titulu bolestného (v žalobe nesprávne sťaženie spoločenského uplatnenia) a sumu 3.160,59 € z titulu náhrady ušlej mzdy počas práceneschopnosti,

(10) dňa 22.10.2021 poukázal žalobca Všeobecnej zdravotnej poisťovni sumu 1.007,16 € z titulu náhrady nákladov zdravotnej starostlivosti poskytnutej poškodenému,

(11) výzvou zo dňa 25.09.2020 vyzval právny predchodca žalobcu žalovaného na zaplatenie sumy 5.369,- € do 15 dní od doručenia výzvy, na ktorú žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu reagoval dňa 07.10.2020 prostredníctvom elektronickej pošty;

(12) výzvou zo dňa 02.07.2021 vyzval právny predchodca žalobcu žalovaného na zaplatenie sumy 5.369,- € do 15 dní od doručenia výzvy, na ktorú žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu reagoval listom zo dňa 21.07.2021,

(13) výzvou zo dňa 05.05.2023 vyzval žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalovaného na zaplatenie sumy 12.170,75 € s príslušenstvom (trovy právneho zastúpenia) do 7 dní od

doručenia výzvy, ktorú doručil žalovanému dňa 10.05.2023 prostredníctvom pošty, na ktorú žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu reagoval listom zo dňa 10.05.2023,
(14) na základe zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 01.12.2022 v znení dodatku č. 1 zo dňa 12.12.2022 prešla sporná pohľadávka právneho predchodcu žalobcu na žalobcu,
(15) upovedomením zo dňa 14.01.2022 oznámila Sociálna poisťovňa žalovanému, že na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia č.k. 3T/142/2019-184 zo dňa 26.05.2021 začala vymáhať prisúdenú pohľadávku v sume 2.248,40 €,
(16) dňa 20.01.2022 poukázal žalovaný Sociálnej poisťovni sumu 2.248,40 €,
(17) rozhodnutím zo dňa 28.01.2022 Sociálna poisťovňa zastavila vymáhanie pohľadávky od žalovaného z dôvodu úhrady sumy 2.248,40 € dňa 25.01.2022,
(18) listom zo dňa 28.02.2022 vyzval žalovaný právneho predchodcu žalobcu na náhradu poistného plnenia v sume 2.248,40 € do 5 pracovných dní od doručenia listu,
(19) opätovne listom zo dňa 10.05.2023 vyzval žalovaný žalobcu na náhradu poistného plnenia v sume 2.248,40 € do 5 pracovných dní od doručenia listu, ktorý doručil právnenému zástupcovi žalobcu dňa 15.05.2023.

5.2 Medzi stranami zostalo sporné tvrdenie žalobcu o tom, že listom zo dňa 05.03.2020 vyzval právny predchodca žalobcu žalovaného na zaslanie dokladov k likvidácii škodovej udalosti, pretože žalovaný doručenie tohto listu namietol. Doručenie uvedeného listu zo dňa 05.03.2020 žalovanému žalobca v spore nepreukázal.

5.3 Medzi stranami súd neidentifikoval iné sporné skutkové tvrdenia týkajúce sa merita veci (predmetu sporu vo veci samej ako aj sporu o vzájomnej žalobe), sporné zostalo právne posúdenie základu a výšky uplatneného nároku žalobcu ako aj dôvodnosť nároku žalovaného uplatneného vzájomnou žalobou.

6.1 Na základe nesporných skutkových tvrdení strán a na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je v plnom rozsahu dôvodná. Vzájomná žaloba žalovaného nie je dôvodná.

6.2 V prejednávanej spore si žalobca podanou žalobou proti žalovanému uplatnil nárok na náhradu poistného plnenia podľa § 12 ods. 1 písm. e) a g) zákona č. 381/2001 Z. z., podľa ktorého poisťovateľ má proti poisťovníkovi nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak (e) porušil povinnosť ohlásiť dopravnú nehodu podľa osobitného predpisu, ktorá je poistnou udalosťou a (g) spôsobil škodu motorovým vozidlom a bez dôvodov hodných osobitného zreteľa porušil povinnosti podľa § 10 ods. 1 až 4 zákona č. 381/2001 Z. z.

6.3 Súd mal preukázané porušenie povinností žalovaného ako poisteného podľa § 10 ods. 1 písm. a) a § 10 ods. 3 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. (t.j. podľa § 10 ods. 1 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z. z. povinnosť do 15 dní písomne oznámiť žalobcovi vznik poistnej udalosti, podľa § 10 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. povinnosť postupovať podľa pokynov žalobcu a predložiť v dohodnutej lehote doklady, ktoré si žalobca (poisťovateľ) vyžiada, podľa § 10 ods. 3 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z. z. povinnosť bez zbytočného odkladu žalobcovi (poisťovateľovi) písomne oznámiť, že v súvislosti so škodovou udalosťou sa začalo trestné stíhanie a zabezpečiť, aby bol žalobca (poisťovateľ) informovaný o ich priebehu a výsledkoch), tiež porušenie povinností podľa § 66 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. (bod 4.2 odôvodnenia). Pokiaľ žalovaný v spore tvrdil a preukazoval splnenie oznamovacej povinnosti, je zrejmé, že zjavne nedodrжал zákonnú lehotu 15 dní od vzniku škodovej udalosti podľa § 10 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., pretože ku škodovej (poistnej) udalosti došlo dňa 11.03.2019 a žalovaný ju právnenému predchodcovi žalobcu oznámil až listom zo dňa 13.12.2019, ktorý odovzdal na poštovú prepravu dňa 16.12.2019, pričom predložené oznámenie neobstojí ani z obsahového hľadiska, pretože neobsahuje dostatok údajov na začatie šetrenia poistnej udalosti. Súčasne žalovaný neoznámil ani začatie trestného stíhania uznesením vyšetrovateľa zo dňa 18.04.2019 v zmysle § 10 ods. 3 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z., pretože až dňa 05.10.2020 doručil žalovaný právnenému predchodcovi žalobcu list zo dňa 30.09.2020, ktorým oznámil, že dňa 12.10.2020 sa uskutoční hlavné pojednávanie v trestnej veci sp. zn. 3T/142/2019.

6.4 Z vykonaného dokazovania a nesporných skutkových tvrdení strán vyplynulo že právny predchodca žalobcu ako poisťovateľ zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla s cieľom uspokojiť nárok poškodeného z titulu škody na zdraví v dôsledku dopravnej nehody zo dňa 11.03.2019 spôsobenej žalovaným vyplatil dňa 25.05.2020, dňa 27.08.2021 a dňa

22.10.2021 poistné plnenia spolu v sume 12.170,75 € z titulu bolestného, náhrady ušlej mzdy počas práceneschopnosti a náhrady nákladov zdravotnú starostlivosť v prospech poškodeného a Všeobecnej zdravotnej poisťovne. Nebolo sporné, že sporná pohľadávka voči žalovanému prešla z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu na základe zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 01.12.2022 v znení dodatku č. 1 zo dňa 12.12.2022.

6.5 Po vykonaní dokazovania a zohľadnení nesporných skutkových tvrdení strán dospel súd k záveru, že:

(1) zo strany žalobcu bol preukázaný základ nároku, pretože žalobca preukázal porušenie povinností žalovaného ako poisteného v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 11.03.2019 (pozri aj bod 6.3 odôvodnenia);

(2) zo strany žalobcu bola preukázaná výška škody, pretože žalobca preukázal vyplatenie poistných plnení poškodenému a Všeobecnej zdravotnej poisťovni.

6.6 Žalovaný sa v spore v podstate ťažiskovo bránil tým, že:

(1) nevedomosť o dopravnej nehode zo dňa 11.03.2019 (až do momentu vznesenia obvinenia dňa 18.04.2019),

(2) dopravnú nehodu (poistnú udalosť) žalobcovi bezodkladne oznámil, pričom žalobca mu neposkytol súčinnosť,

(3) nesúhlasil s poistným plnením zo strany žalobcu poškodenému, pretože žiadal o vyčkanie do skončenia trestného konania,

(4) súčasne žalovaný v priebehu konania uplatnil svoj nárok o zaplatenie sumy 2.248,40 € voči žalobcovi vzájomnou žalobou podľa § 147 ods. 1 CSP.

6.6.1 Pokiaľ ide o obranu žalovaného o nevedomosti o dopravnej nehode zo dňa 11.03.2019, táto je podľa súdu vyvrátená rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 3T/142/2019-184 zo dňa 26.05.2021 a jeho odôvodnením, kde sa trestný súd jednoznačne vysporiadal s touto obranou žalovaného produkovanou aj v trestnom konaní. Pokiaľ bol žalovaný uznávaný za vinného za spáchanie trestného činu (prečinu), ktorého sa podľa právoplatného výroku trestného rozsudku dopustil dňa 11.03.2019, nemožno v prejednávanej spore uvažovať o nevedomosti žalovaného o tejto skutočnosti, a to aj vzhľadom na viazanosť súdu trestným rozsudkom v prejednávanej spore (§ 193 CSP). V tomto smere žalovaný v prejednávanej spore neprodukoval ani žiadne konkrétne tvrdenia podporujúce uvedený záver. Nemožno preto súhlasiť ani s tvrdením žalovaného, že o dopravnej nehode sa mal dozvedieť až po vznesení obvinenia dňa 18.04.2019.

6.6.2 Neobstojí ani obrana žalovaného, že dopravnú nehodu bezodkladne oznámil právnenému predchodcovi žalobcu. Súd vychádza z názoru, že o dopravnej nehode (poistnej udalosti) musel mať žalovaný vedomosť už dňa 11.03.2019. Prvé oznámenie žalovaného o dopravnej nehode realizované listom zo dňa 13.12.2019, ktorý odovzdal na poštovú prepravu dňa 16.12.2019 ako doporučený list adresovaný právnenému predchodcovi žalobcu ani list žalovaného zo dňa 30.09.2020 doručený právnenému predchodcovi žalobcu dňa 05.10.2020 nepovažuje súd za včasné ani riadne oznámenie škodovej udalosti a splnenie povinností podľa § 10 ods. 1 písm. a), ods. 2 a ods. 3 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z.

6.6.3 Neobstojí ani poukaz žalovaného, že nenahlásenie dopravnej nehody nemalo žiadny vplyv na nároky poškodeného, ktorému bola poskytnutá okamžitá zdravotná starostlivosť, pretože nie je možné povinnosti žalovaného prenášať na iné osoby, súčasne v súlade so súdnou praxou (porovnaj napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/257/2009 zo dňa 14.03.2011) regresné nároky poisťovne majú aj sankčný charakter.

6.6.4 Nesúhlas žalovaného s poistným plnením zo strany právneho predchodcu žalobcu je bez právneho významu, pretože zákon č. 381/2001 Z. z. ani so súhlasom alebo nesúhlasom poisteného s poistným plnením nepočíta, naopak zakotvuje samostatnú povinnosť poisťovateľa bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a podľa jeho výsledkov uspokojiť nárok poškodeného na náhradu škody alebo ho odmietnuť s vysvetlením dôvodov (§ 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z.). Na uvedené nemá vplyv ani prípadné prebiehajúce trestné konanie voči poistenému (žalovanému).

6.6.5 Na základe uvedeného súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 12.170,75 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.369,- € od 07.10.2020 do zaplatenia, spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 6.801,75 € od 18.05.2023 do zaplatenia. Nakoľko žalovaný je v omeškaní s plnením žalovanej sumy priznal súd žalobcovi aj uplatnené úroky z omeškania. Výška úrokov z omeškania je v súlade s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov vzhľadom na výšku základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania žalovaného s plnením peňažného dlhu (jednotlivých súm), ktoré sa odvíjali od výziev právneho predchodcu žalobcu na plnenie a márneho uplynutia poskytnutej lehoty na plnenie sumy 5.369,- € dňa 07.10.2020, resp. sumy 6.801,75 € dňa 18.05.2023. Samotné skutkové tvrdenia žalobcu ohľadne výziev žalovaného na zaplatenie dlžných súm neboli pritom medzi stranami sporné a súd z nich preto pri rozhodovaní o omeškaní žalovaného splnením peňažného dlhu vychádzal.

6.6.6 Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného produkovanou prvý krát až na pojednávaní dňa 05.12.2023 o spotrebiteľskom charaktere prejednávaneho sporu, pretože predmetom konania vo veci samej (nie v rámci konania o vzájomnej žalobe) nie je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy (aj keď samotná poisťovná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou) ani nárok súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Predmetom konania o zaplatenie sumy 12.170,75 € s príslušenstvom bol nárok žalobcu vyplývajúci zo zákona (§ 12 zákona č. 381/2001 Z. z.).

6.6.7 Súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky formulované súdnou praxou na prípadné zníženie regresného nároku žalobcu (súd sa prikláňa k väčšinovej súdnej praxi ohľadne možnosti zníženia nároku poisťovateľa na náhradu vyplateného poistného plnenia zo strany súdu, ktorá ťažiskovo vyplýva z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. 1Cdo/73/2019, sp. zn. 3Cdo/257/2009, sp. zn. 4Cdo/114/2020, sp. zn. 5Cdo/148/2014, ku ktorej sa priklonil aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp. zn. III. ÚS 90/2021 zo dňa 30.11.2021), pretože nezistil žiadne podmienky osobitného zreteľa na strane žalovaného týkajúce sa posudzovanej škodovej udalosti, keď navyše v prípade pomerov žalovaného ako jedného z kritérií na možné zníženie regresného nároku žalovaný neprodukoval žiadne skutkové tvrdenia ani dôkazné návrhy a súd v sporovom konaní nemôže vykonávať dokazovanie z vlastnej iniciatívy.

6.7.1 Žalovaný v priebehu konania uplatnil svoj nárok o zaplatenie sumy 2.248,40 € voči žalobcovi vzájomnou žalobou podľa § 147 ods. 1 CSP. Z nesporných skutkových tvrdení strán vyplýva, že povinnosť zaplatiť Sociálnej povinnosti sumu 2.248,40 € bola žalovanému uložená trestným rozsudkom sp. zn. 3T/142/2019 zo dňa 26.05.2021 (regresný nárok z titulu vyplatených dávok nemocenského poistenia poškodenému). Žalovaný dňa 25.01.2022 zaplatil Sociálnej poisťovni sumu 2.248,40 € a následne vyzval žalobcu na náhradu tejto zaplatenej sumy.

6.7.2 Súd vychádza z názoru, že právna úprava v zákone č. 381/2001 Z. z. ani Občiansky zákonník, či iný právny predpis, výslovne nárok poisteného na náhradu plnenia poškodenému (regresný nárok poisteného proti poisťovateľovi) neupravuje. Vzhľadom na účel zákona č. 381/2001 Z. z., ktorým je náhrada škody poškodenému za (poisteného) škodcu, pretože po splnení zákonných podmienok má škodca (poistený) právo, aby za neho poisťovateľ nahradil škodu, ktorú spôsobil (§ 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z.). Nedostatok právnej úpravy v podobe vyporiadania vzťahu medzi škodcom (poisteným) a poisťovateľom v prípade, že spôsobenú škodu napriek existencii platného poistenia nahradí poškodenému priamo škodca, preto považuje súd za tzv. otvorenú medzeru v právnej úprave, ktorú možno vyplniť cestou analogie legis. V tomto prípade nemôže ísť o bezdôvodné obohatenie na strane žalobcu ako poisťovne na úkor žalovaného, pretože sumu 2.248,40 € plnil žalovaný na základe trestného rozsudku ako škodca v rámci zodpovednostného vzťahu (náhrada škody) medzi ním a poškodeným (t.j. nešlo o plnenie bez právneho dôvodu). Aj keď právny vzťah z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (t.j. právo poisteného, aby poisťovňa za neho zaplatila poškodenému náhradu škody z poistenia zodpovednosti) existuje len medzi žalobcom (poistený) a žalovaným (poisťovateľ), na základe ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. má poškodený možnosť uplatniť náhradu škody spôsobenej poisteným škodcom aj priamo proti poisťovateľovi (žalovanému). Je zrejmé, že v tomto prípade vo vzťahu k poškodenému vystupujú dva subjekty, ktoré majú po splnení zákonných podmienok povinnosť plniť poškodenému tú istú náhradu škody (rovnaké plnenie) aj keď z rozdielnych právnych dôvodov (t.j. zodpovednostný vzťah v prípade škodcu, resp. právo na plnenie upravené osobitným zákonom č. 381/2001 Z. z., ktoré má svoj základ v zmluvnom vzťahu medzi škodcom a poisťovňou). Medzi škodcom a poisťovňou ide

v tomto prípade vo vzťahu k poškodenému o tzv. nepravú (falošnú, resp. faktickú) solidaritu. Zákon č. 381/2001 Z. z. ani Občiansky zákonník neobsahuje výslovnú úpravu vzájomného vypořádania škodcu a poisťovne v prípade plnenia náhrady škody poškodenému jedným z nich. Na vyplnenie tejto medzery v práve (medzery v platnej právnej úprave) preto podľa súdu prichádza do úvahy vysporiadanie vzájomného vzťahu škodcu a poisťovne v prípade uvedeného plnenia analogicky (§ 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka) ako v prípade vypořádania medzi solidárne zaviazanými dlžníkmi (§ 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Za medzeru v zákone z tohto hľadiska je potrebné podľa súdu vnímať neúplnosť zákona č. 381/2001 Z. z., pretože pre daný (posudzovaný) prípad chýba aplikovateľný právny predpis, ktorý by však musel existovať, keby bol zákonodarca dôsledný vzhľadom na „plán zákonodarstva“ (porovnaj Melzer, F.: Metodologie nalézání práva. Úvod do právní argumetace. 2. vydání; Praha : C. H. Beck, 2011, str. 223), inými slovami vzhľadom na účel zákona č. 381/2001 Z. z. Účelom zákona č. 381/2001 Z. z. je náhrada škody poškodenému za (poisteného) škodcu. Po splnení zákonných podmienok má škodca právo, aby za neho poisťovňa nahradila škodu, ktorú spôsobil (§ 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z.). Zo zákona č. 381/2001 Z. z. vyplýva, že úmyslom zákonodarcu jednoznačne nebol stav, aby vzniknutú škodu v prípade existencie platného poistenia zodpovednosti hradil poškodenému škodca (poistený). V prípade medzery v práve (právnej úprave), tak do úvahy prichádza jej vyplnenie na základe analogie legis, ktorá je možná ak: (1) určité skutočnosti nie je právne upravená, (2) existuje právna regulácia, ktorá túto (právnom neupravenú) skutočnosť reguluje podobne v určitých smeroch a natočnic (3) existuje väzba medzi právnom neregulovanou skutočnosťou, ktorá má podobné alebo rovnaké právne dôsledky ako skutočnosť, ktorá je priamo regulovaná právnymi normami. Z hľadiska komparatívneho pohľadu možno dať do pozornosti aj právnu úpravu v Českej republike, keď podľa § 2865 druhá veta zákona č. 89/2012 Sb. (Občiansky zákonník) platí, že „nahradili pojištěný škodu nebo újmu, na niž se vztahuje pojištění, má proti pojistiteli právo na náhradu až do výše, do které by jinak byl povinen plnit poškozenému pojistitel“, ktorá právna úprava vychádza z ustanovenia § 44 ods. 3 zákona č. 37/2004 Sb. o poisťovních smlouvách v znení účinnom do 31.12.2013, podľa ktorého „uhradil-li pojištěný škodu, za kterou odpovídá přímo poškozenému, má proti pojistiteli právo na úhradu vyplacené částky, a to až do výše, do které by jinak povinen plnit poškozenému pojistitel“. V rámci vzájomného vysporiadania medzi žalovaným (škodcom) a žalobcom (poistiteľom) neprichádza do úvahy rovnosť podielov (§ 511 ods. 2 Občianskeho zákonníka), pretože spôsob vysporiadania vzťahu medzi žalovaným (škodcom) a žalobcom (poistiteľom) vyplýva z právneho predpisu, t.j. konkrétne z ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z., podľa ktorého poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu (v podrobnostiach pozri rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17CoCsp/23/2020-555 zo dňa 29.09.2021).

6.7.3 Pre záver o existencii regresného nároku poisteného proti poisťovateľovi svedčí aj súdna prax (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/5/2020 zo dňa 21.10.2020, resp. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/2/2021 zo dňa 29.04.2022). Zo súdnej praxe súčasne vyplýva záver, že regresný nárok poisteného je limitovaný právom poisťovateľa odmietnuť plnenie v zákonom stanovených prípadoch (R 37/2022).

6.7.4 Žalobca sa proti vzájomnej žalobe žalovaného bránil tvrdením, že má právo na odmietnutie poistného plnenia podľa § 5 ods. 2 písm. c) zákona č. 381/2001 Z. z., keď z uvedených hľadísk nárok žalovaného uplatnený vzájomnou žalobou posudzoval aj súd. Aj súdna prax dospela k záveru, že neposkytnutie súčinnosti škodcu môže byť dôvodom na čiastočné krátenie (poistného) plnenia (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/148/2014 zo dňa 31.05.2016). Vzhľadom na námietku žalovaného súd pre úplnosť udáva, že v zmysle § 15 ods. 5 v spojení s § 15 ods. 4 písm. b) zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní musí po postúpení sporu z upomínacieho súdu o vzájomnej žalobe žalovaného rozhodnúť. Možno teda zhrnúť, že pokiaľ ide o nárok žalovaného uplatnený vzájomnou žalobou, vo všeobecnosti možno pripustiť existenciu regresného nároku žalovaného poisteného proti žalobcovi ako poisťovateľovi v prípade, že sám uhradí poškodenému uplatnenú škodu. Nejde pritom o bezdôvodné obohatenie na strane poisťovateľa, pretože poistený plní vlastný dlh z titulu zodpovednosti za škodu, resp. ako v prejednávanej spore povinnosť uloženú trestným rozsudkom. Žalovaný preukázal zaplatenie sumy 2.248,40 € Sociálnej poisťovni dňa 25.01.2022. Obranu žalobcu proti vzájomnej žalobe žalovaného vyhodnotil súd ako dôvodnú, pretože z dôvodu neposkytnutia potrebnej súčinnosti žalobcovi v trestnom konaní zo strany žalovaného prichádzalo do úvahy odmietnutie plnenia zo strany poisťovateľa v zmysle § 5 ods. 2 písm. c) zákona

č. 381/2001 Z. z. (v podrobnostiach bod 6.3 odôvodnenia). Z uvedených dôvodov súd vzájomnú žalobu žalovaného ako nedôvodnú zamietol, keď z tohto dôvodu nebolo potrebné osobitne skúmať spornú otázku omeškania žalobcu splnením peňažného dlhu vo vzťahu k uplatneným úrokom z omeškania.

6.8 Na základe uvedeného súd žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel a vzájomnú žalobu žalovaného v plnom rozsahu zamietol.

7.1 Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

7.2 Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

7.3 Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

7.4 O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko žalobca bol v konaní o zaplatenie sumy 12.170,75 € s príslušenstvom ako aj v konaní o vzájomnej žalobe žalovaného v plnom rozsahu úspešný, priznal mu súd proti žalovanému v oboch prípadoch nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (100 %). Vzhľadom na samostatnosť uplatnených nárokov žalobcu a žalovaného (objektívna kumulácia) bolo nevyhnutné osobitne rozhodnúť o nároku žalobcu na náhradu trov konania v konaní vo veci samej ako aj v konaní o vzájomnej žalobe žalovaného. Z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval súd výroky o nároku na náhradu trov konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 4 vyhotoveniach (§ 362 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti – Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 370 ods. 1, § 376 CMP).